

Peisaj (V)

Lucia Eniu

Prăpastie vie mustind a dorință,
Eclectică, mută, dantescă și fadă,
Mi-s Fata Morgana, neant, nemiință,
Sisifică piatră, nevrând să mai cadă.

Adâncu-mi dospește de vise înfrânte
Și mușchiul încearcă în van să respire.
Aici, adevărul în cerc se învâрте
Și cercul se-mbată, duhnind peste fire.

Aș vrea, de-ar fi puntea puțin mai înaltă,
Să zgârii tot cerul cu cretă de nori,
Să-mpătur toți aștrii în tainița mată
A clipei bătrâne ce moare în zori.